

Kirkebyggelinien, der indskrænkes til landzone, overføres til amtsrådene.

For så vidt angår *strandbeskyttelseslinien* og *kirkebyggelinien* har den praksis, der hidtil har været fulgt, været meget restriktiv. Den betydning, der tillægges den restriktive administration af bestemmelsen om strandbeskyttelseslinien, er blandt andet tilkendegivet ved forskrifter om, at dispensation kræver tilslutning fra alle fredningsnævnets medlemmer. Ved en overførsel af nævnenes kompetence til amtsrådene forudsættes, at denne restriktive praksis opretholdes, således som den er afspejlet især i Overfredningsnævnets praksis i klagesager, jf. meddelelsesbladet »Overfredningsnævnet orienterer«. Der er derfor foreslået en hjemmel for miljøministeren til at udstede nærmere regler om for administrationen af blandt andet beskyttelseslinierne. Der henvises til lovforslagets § 67 og bemærkningerne hertil.

Også *fortidsmindebeskyttelseslinien* overføres til amtsrådene. Men her gør der sig specielle forhold gældende, idet administrationen heraf kræver særlig sagkundskab, f.eks. kulturhistorisk eller arkæologisk. Miljøministeren kan bestemme, at amtsrådet skal indhente en udtalelse fra miljøministeren, før amtsrådet træffer afgørelse om dispensation fra fortidsmindebeskyttelseslinien, jf. § 65, stk. 3. Det kan forventes, at denne beføjelse vil blive udnyttet i relation til en række fortidsmindekategorier. Den udtalelse, der afgives i disse sager, vil alene udgøre en sagkyndig vurdering af de arkæologiske og kulturhistoriske forhold, som skal inddrages i afgørelsen og vil således ikke foregribe en stillingtagen til en eventuel klagesag i medfør af § 79.

Baggrunden for forslaget om at overføre kompetencen vedrørende beskyttelseslinierne fra fredningsnævnene til amtsråd og kommunalbestyrelse er et ønske om at forenkle administrationen og indpasse systemet i en enstrengt myndighedsstruktur, det vil sige stat, amt, kommune. Ved fredningsnævnenes behandling af dispensationsansøgninger fra bygge- og beskyttelseslinierne er der fast praksis for, at amtsrådene anmodes om en udtalelse i sagerne. Deres indstilling følges i hovedparten af sagerne. Administrationen af bygge- og beskyttelseslinierne skal også ses i sammenhæng med den fysiske planlægning og zonedadministrationen, der foregår i kommunalt og amtskommunalt regi.

På baggrund af de foreslåede ændringer i myndighedsstrukturen på dette område, som anført ovenfor, er det ikke fundet nødvendigt at opretholde den særlige kompetence til at ophæve beskyttelseslinierne, som tilkommer miljøministeren efter den gældende lovs § 46, stk. 7, § 47, stk. 4, og § 47 a, stk. 3.

Administrationen af dispensationer fra beskyttelseslinierne varetages efter lovforslaget af de samme myndigheder, som administrerer planlovgivningen, zoneloven og byggelovgivningen m.v. Samtidig er der efter forslaget til planlægningslov indført »bonusvirkning« for lokalplaner. Det følger heraf, at en lokalplan kan fravige en beskyttelseslinie til virkeliggørelse af den konkrete plans indhold, hvis amtsrådet som ansvarlig for byggelinien administration eller staten ikke nedlægger veto mod det pågældende lokalplanforslag.

2. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 15

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til naturfredningslovens § 46, stk. 1, men er omformuleret redaktionelt og tydeliggjort. Basislinien for beskyttelsen er landvegetationen, d.v.s. at forstrand, rørskov, strandeng og lign. hører til strandbredden. Forbudet mod at foretage ændringer i tilstanden af strandbredder m.v., indebærer i overensstemmelse med opregningen i den gældende lovs § 46, stk. 1, fortsat, at der ikke må placeres bebyggelse (bygninger, skure, master m.v.), foretages ændringer i terrænet, beplantning eller hegning, jf. dog stk. 2, nr. 3, nedenfor. Om affaldsdeponering henvises til bemærkningerne til § 16, stk. 2.

Formuleringen, hvorefter der ikke må foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel, er foretaget som følge af lovforslag om konsekvensændringer som følge af forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen. Lovforslaget er fremsat i efteråret 1989.

Forbudet gælder fortsat såvel landzone som byzone og sommerhusområder. Men en lang række byområder m.v. er undtaget fra beskyttelseslinien ved bekendtgørelser, og disse områder er fortsat undtaget, jf. bestemmelsen i stk. 2, nr. 7.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 46, stk. 7, om ophævelse af beskyttelseslinien er ikke medtaget i lovforslaget, jf. nærmere bemærkningerne i afsnit 1 ovenfor.

Til stk. 2

Bestemmelsen samler de undtagelsesbestemmelser, der findes i naturfredningslovens § 46, stk. 1, nr. 2, stk. 2, stk. 3 og stk. 4, og skal således forstås og anvendes i overensstemmelse hermed og den hidtidige praksis.

Nr. 1. Almindelig landbrugsmæssig drift er undtaget fra forbudet. Ifølge landbrugslovgivningen falder tilplantning, eksempelvis med normannsgran til jule-